

Pogradi trki so,

brzci pokoda.

Ponosne reke

Stanko Una, ti obmejna reka,
 Rakita gledam moč v tvojih brzicah,
 radost vidim ti v zenicah.
 Kaj tako ponosno si razlita?
 — Videla sem vojskovodjo Tita!

Pliva, bistra plavolaska,
 kaj tako ponosno si razlita?
 — Tudi jaz že videla sem Tita!

Neretva, vsa valovita,
 kaj tako ponosno si razlita?
 — Tudi jaz že videla sem Tita!

Sutjeska, vsa plašna, skrita,
 kaj pa si tako pobita?
 — Videla sem ranjenega Tita . . .

Vetru

Vida Kam hitiš v daljave, smeli veter?
 Brestova Čakaj veter, s tabo gremo,
 tja do sonca in naprej v višave.
 Veter reci, reci nam, da smemo!

Tja do Tita, veter, nas ponesi,
 tople naše nesi mu pozdrave,
 naj mu povedo: mi vsi smo tvoji,
 vse od Zilje, daleč preko Drave!

Dalje, dalje hiti, smeli veter,
 in vso zemljo bratsko nam pozdravi,
 vso mladino, ki bori se z nami,
 vsepovsod o naši borbi pravi.